

[Bouet.]

Oprettelse af Sømandshjem, Afholdelse af Foredrag o. s. v. Men Sømandsstanden har i al Almindelighed været overset, skønt det var den danske Sømandsstand, der, da det kneb for vort Land under de to Verdenskrige, skabte Muligheden for, at det øvrige danske Samfund kunde faa de nødvendige Tilførsler, og som under den sidste Krig tidligst gik til Modstand mod Undertrykkerne. En meget stor Del satte Livet til under dette farefulde Arbejde. Det er imidlertid den Slags, der glemmes forholdsvis hurtigt, og den danske Sømandsstand har i mange Aar været glemt. Det er derfor med Glæde, jeg og mit Parti ser det foreliggende Lovforslag forelagt.

Der stilles gennem de Afgifter, som Statskassen, de søfarende og Rederne skal udrede, et Beløb til Raadighed, nemlig 280 000 Kr., hvilket efter min Mening er alt for lidt, hvis der virkelig skal udrettes noget godt paa dette Omraade. Jeg er derfor glad for, at Stedfortræderen for den højtærede Handelsminister udtalte, at man fra Ministeriets Side, hvis der kom til at mangle Penge, ikke vilde være uvillig til at yde yderligere Støtte enten paa den ene eller den anden Maade. Det er for saa vidt beklageligt, at man ikke som i Sverige har 8 Mill. Kr. eller som i Norge 10 Mill. Kr. til Raadighed, saa at man straks kunde sætte et virkelig stort Arbejde i Gang, men jeg haaber som sagt, at Ministeriet, hvis der trænges til Penge — og det føler jeg mig overbevist om hurtigt vil blive Tilfældet, hvis der skal udføres noget effektivt paa dette Omraade —, vil være larme og komme med Forslag om yderligere Støtte. Jeg er ikke meget for et Laan, for det vil blive vanskeligt at faa det forrentet, jeg vilde sætte større Pris paa, om Staten paa dette Omraade gav et direkte Tilskud. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Storkøbenhavns Kommuner, som i høj Grad er interesserede i og har Fordel af den danske Søfart, ydede noget til denne Stand, ikke mindst København, der i høj Grad har Nytte af den danske Skibsfart. Hvad København ofrer paa dette Omraade, er saa ringe, at man maa kunne forvente, at København vil yde et større Tilskud. Naar man kender Forholdene nede i Nyhavn og nærmeste Omegn, ved man, at det ikke er de bedste Forhold, der bydes

disse Søfolk, der ikke har noget Hjem. Derfor synes jeg, Kommunerne har en Pligt til at yde Hjælp paa dette Omraade.

Jeg takker Ministeren for, at Lovforslaget er blevet fremsat, og jeg kan sige, at vi gaar med Glæde ind for en hurtig Gennemførelse af dette Forslag.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende Lovforslag vil vi fra vort Partis Side gerne støtte. Sømandsstanden er i højere Grad end nogen anden Stand løsrevet fra Hjemmet og er i mange Tilfælde spredt ud over hele Jorden, hvilket medfører, at Søfolkene ofte maa tilbringe en stor Del af deres Fritid i fremmede Havnebyers fjernt fra Hjemmets Arne og Fødelandets Milieu og Kulturpaavirkning. I en saadan Situation vil Søens Folk ofte føle sig ensomme i Havnebyernes pulserende Liv og føle Trang til et Kammeratskab, som desværre i mange Tilfælde vil være af tilfældig og tvivlsom Art. Der er ikke Tvivl om, at de Institutioner, der hidtil har søgt at raade Bod paa disse uheldige Forhold ved Oprettelse af Sømandshjem og anden Virksomhed gaaende ud paa at give Sømandens Fritid et lødigt Indhold, har udført en god og velsignelsesrig Gerning, som de fortjener Tak for.

Ved Gennemførelsen af dette Lovforslag skulde Muligheden for en øget Indsats være til Stede, og det maa hilses med Glæde. Jeg ønsker blot, at Forholdene ikke maa blive vanskeliggjort for de Institutioner, der hidtil har udført Arbejdet, og at det maa blive muligt at faa et frugtbart Samarbejde i Stand mellem det Velfærdsraad, der oprettes efter Lovforslaget, og de nævnte Organisationer, hvorved disse sidstes Erfaringer og Indsigt paa disse Omraader kan nyttiggøres for Raadet.

Forslaget er jo en Kopi af den i Norge gennemførte Lovgivning med Undtagelse af, at de i Norge har 10 Mill. Kr. til Støtte for dette Arbejde, hvad vi desværre ikke har; og hvorvidt de beskudne Midler, som efter Lovforslaget tilvejebringes, er tilstrækkelige, kan man vel nære Tvivl om. Jeg synes, at de 140 000 Kr., som Staten stiller til Raadighed for Arbejdet, er et meget beskedent Beløb, og det glæder ogsaa mig, at den højtærede Minister har udtalt noget i Retning af, at man, dersom det viste sig, at Beløbet var utilstrækkeligt, vilde se med